

GENT GRAN pàg 3

Viure a casa o anar a una residència: una elecció que sovint és complicada

OLESA pàg 16

La investigadora olesana Júlia Vergara-Alert, Premi Nacional de Recerca Jove

línianord

quinzenal

Montserratí 14/2/2023 · Núm. 148 · linianord.cat

Continuen les reivindicacions a l'Hospital de Martorell

Els sanitaris demanen més personal, i més de 170 mares exigeixen que reobri el centre de parts naturals pàg 10

Les millors vistes

Esparreguera culmina els Set Balcons de Montserrat pàg 18

Foto: Turisme Baix Llobregat

SANT ESTEVE pàg 14

Desmantellen una granja de criptomonedes: frau elèctric de 300.000 euros

A FONTS pàgs 12 i 13

Cocaïna a la metròpoli: una realitat fora del focus

QUART CINTURÓ pàg 16

Des d'Abrera a Sabadell passant per Olesa

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA LA POSES TU

VicenteFerrer

Transforma la societat en humanitat

*Antonio Diaz, El Magi Ferrer

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ
POT FER REALITAT PROJECTES
FASCINANTS.

**UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ
VICENTE FERRER.**

900 111 300

fundacionvicenteferrer.org

MITJANS DE PROXIMITAT, PERIODISME D'ALTA FIDELITAT.

Perquè a l'AMIC som fidels als mitjans de proximitat professionals i de qualitat, propers a la gent i compromesos amb el bon periodisme. Això és el que ens ha portat a fer 25 anys comptant amb la confiança de 500 mitjans i amb la fidelitat dels lectors; els coneixem bé i treballem per oferir-los la informació més rigorosa de la seva comunitat. Alta fidelitat, perquè estimem la premsa, perquè estimem la gent.

associació
d' mitjans
d'informació
i comunicació

amic25 anys

A casa o en una residència?

» Un dels grans dilemes per a la gent gran arriba quan envelleixen i han de decidir on viure
 » La millora de les residències és un debat actual, però no tothom creu que sigui la solució

Albert Alexandre
BAIX LLOBREGAT

Encara no era gran i va anar a visitar una amiga que vivia en una residència de Barcelona. Va ser aleshores quan la Mercè ho va veure clar: ella no acabaria allà. “Em va fer molta pena tota aquella gent sola”, explica. “Sentia que estaven desatesos”, afegeix.

Ara té 85 anys i ja no es pot valdre per si mateixa. Viu amb el seu marit, que en té noranta i que només s'aixeca del llit per anar al lavabo i a menjar. La Mercè necessita que la dutxin, que la canvii de roba, que li cuinin, que li facin la compra, que li facin companyia... Per sort, els seus familiars han pogut contractar una noia que hi va del matí fins a la tarda entre setmana. Els caps de setmana, els fills fan tornos per estar amb el seu pare i la seva mare.

El dia que va anar a visitar la seva amiga, allò que més va impactar la Mercè va ser l'olor. “La sala feia pudor d'orina, i mentre vaig estar amb ella ningú va venir a canviar-li els bolquers”, recorda. “Em vaig prometre que jo mai acabaria en una residència”, diu.

Com ella, hi ha moltes persones d'edat avançada que es resisteixen a deixar casa seva per ingressar en un centre de cures per a gent gran. De vegades, el motiu principal és la manca de recursos econòmics. De fet, el preu mitjà d'una residència a Barcelona ronda els 1.900 euros mensuals, i de les gairebé 37.000 places de residència que hi ha a la regió metropolitana, només 4.600 són públiques. Dit d'una altra manera, només quasi una de cada 10 places és gestionada directament per l'administració i té, per tant, preus accessibles per a tothom.

Malgrat això, hi ha casos com

A l'àrea metropolitana, només una de cada 10 places de residència és pública. Foto: Diputació de Barcelona

el de la Mercè en els quals les persones no volen deixar la seva casa per raons que van més enllà de les econòmiques. “Encara que ja no em pugui valdre per mi mateixa, a casa hi estic bé, és la meva casa”, diu la Mercè. “Encara més quan amb la pandèmia es va veure com es tracta la gent gran a les residències”, afegeix.

A CASA O A LA RESIDÈNCIA?

En els darrers temps, tots els debats sobre el benestar de les persones grans s'han centrat a millorar les residències. Les xifres de mortalitat en aquesta mena d'equipaments van posar de manifest les enormes mancances quan es tracta de vetllar qui ja no pot valdre's per si mateix.

Amb tot, no tothom considera que millorar les residències sigui la solució. Enmig de la pandèmia, el director general del Consorci de Salut i Social de Catalunya (CSC), José Augusto García Navarro, va escriure un con-

tinent article al diari El País en el qual afirmava que “en el futur no hi hauria d'haver residències”. Era el juny de 2020 i García assenyalava que el debat sobre el model d'atenció a la gent gran estava dominat per la política i els treballadors de les residències amb càrrecs de direcció. Per aquest motiu, ell apostava per preguntar què volien les persones d'edat avançada i qui les cuida. “La gent gran ens dirà que no vol anar a una llar sinó envellir a casa”, considerava l'expert.

De fet, les mateixes residències compten amb protocols d'acollida per a la gent gran que contemplen un període d'adaptació i de visites al centre abans d'ingressar-hi. Aquest fet demostra que entrar a una residència pot ser un procés traumàtic per als usuaris.

CAP A UN CANVI DE MODEL

La Diputació de Barcelona ha anunciat que destinarà més de 39

milions d'euros el 2023 per “donar suport a les persones grans que volen continuar residint al domicili al llarg de la seva vellesa”.

L'organisme impulsarà tot un seguit de serveis d'atenció domiciliària i millorarà l'accessibilitat d'algunes llars. A més, donarà suport a les persones que cuiden gent gran sense ser professionals.

Així, una de les principals línies de suport serà la digitalització del servei local de telessistència i la incorporació de tecnologies de cures “al 60% de les llars”. “La Diputació de Barcelona impulsa projectes pioners per avançar en la tecnologia de cures, com el nou sistema de monitoratge Tot en un sensor”, afirmen des de l'organisme de la demarcació de Barcelona. “Es tracta d'un paquet de sensors de temperatura, d'humitat i de presència, entre altres, en un sol dispositiu, en el qual tota la informació recollida permet detectar canvis de comportament com a possibles indicadors de situa-

cions de risc i possibilita la intervenció ràpida en cas de necessitat”, afegeixen. Segons la Diputació, la previsió és tenir 9.000 sensors en 3.000 llars el 2024.

Per altra banda, el programa també farà possible les millores a les cases de les persones grans, amb obres en banys, cuines o habitacions per “garantir l'accessibilitat i la qualitat de vida als domicilis”. “Des del 2019 s'han fet 1.500 arranjaments a llars de 3.000 persones de 267 municipis i a finals de 2023 se n'hauran realitzat 3.000”, asseguren des de l'ens públic. “La inversió pel 2023 serà de dos milions d'euros”, afegeixen.

Finalment, la Diputació potenciarà el programa Nexes d'atenció a la soledat no desitjada. “La finalitat del programa és detectar persones grans que es troben en situació de soledat no desitjada per tal de facilitar-los suport per revertir aquesta situació i millorar el seu benestar”, conclouen des de l'organisme.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniainord** a Telegram

La lupa

Dona, vida i llibertat

per Dilara Ekmen (CCAR)

Foto: Aleix Freixas/ACN

Quatre mesos després de la mort sota custòdia policial de Jina Amini, una jove kurda de 22 anys, les manifestacions i la repressió continuen d'una manera acarnissada a l'Iran. Jina –tot i que mediàticament se la coneix com a Mahsa– havia estat detinguda i fortament colpejada per la Policia de la Moral per no portar de manera correcta el vel. Volien obligar-la a fer un curs de reeducació de conducta perquè aprengués a ser una noia pudorosa.

Immediatament després del seu assassinat, les protestes liderades per milers de dones van estendre's per tot el país sota el crit de "Jin, Jiyan, Azadi" (dona, vida i llibertat). Aquest lema, que té origen en el projecte revolucionari kurd, té un significat polític que va més enllà d'un eslògan i es fonamenta en la idea que l'alliberament de la societat i la destrucció del capitalisme i de l'Estat passen per l'inexorable alliberament de la dona a tot el món.

Les diverses interseccions que travessaven la seva identitat han fet esclatar i mantenen unes protestes sense precedents al país persa, liderades per les dones i a les quals s'han sumat altres col·lectius i pobles que pateixen una doble o triple opressió i discriminació, com és el cas de kurds i balutxis a l'Iran. I també tenen el suport de nombrosos homes, als quals el pes d'aplicar i seguir normes conservadores també els cau com una llosa.

Cap país està absent de discriminació ni de violències cap a les dones, però n'hi ha alguns en els quals

la institucionalització social i política de la violència es converteix en una vulneració de drets humans flagrant i en una persecució específica per la senzilla raó de ser dona.

Aquest fet et converteix en una diana en l'àmbit públic per l'Estat, pels cossos policials, pels líders religiosos i pels homes del teu entorn social, alhora que també ho ets en l'àmbit familiar, on pares, germans i cosins es converteixen en els garants de la teva honra. La discriminació, la violència i les vulneracions de

El patriarcat es manifesta diferent segons on es visqui, però es fonamenta sobre la mateixa base

drets fonamentals en tots els àmbits posen en greu risc la vida de les dones, entesa com una vida lliure, autònoma i amb dignitat.

La violència, la persecució i la discriminació cap a les dones no se circumscriuen a l'àmbit legal quan se'ns atorguen menys drets. També es manifesten en aquells casos en els quals, encara que existeixin marcs normatius garants o amb certes garanties, el desplegament efectiu d'aquests drets és inexistent. També és important parlar de la violència que pateixen les dones quan transgredeixen normes socials que no necessàriament han de ser lleis, però que a

les seves comunitats, barris o països tothom acata i segueix. Això és d'absoluta rellevància, ja que és difícil de provar i, per tant, també es posa en dubte amb facilitat. I és important tenir-ho en compte tant allà com aquí, en el marc de les societats occidentals.

El sistema hegemònic patriarcal es manifesta de forma diversa segons on es visqui, però es fonamenta sobre la mateixa base: dominació i explotació de les dones i de la natura.

Podem parlar de l'Iran o de l'Afganistan, però en altres latituds i sota contextos socioculturals diferents trobem milers de dones que surten al carrer per protestar, per exemple, contra la penalització de l'avortament.

El debat és present aquests dies a l'Estat espanyol i hem vist el retrocés als Estats Units i a Hongria, igual que a Nicaragua, Hondures, el Salvador o Guatemala. L'Església catòlica i evangèlica, així com el conservadorisme polític, han segrestat en nom de la vida els drets reproductius de les dones, entre molts altres. De la mateixa manera que l'islam polític a l'Orient Mitjà, al nord d'Àfrica i en alguns països africans o asiàtics exerceix un control social i de classe a través del cos, dels atributs i del desig de les dones.

Per aquestes raons és fonamental tenir en compte les persecucions específiques que pateixen les dones, per donar-hi una resposta adequada a través del dret d'asil quan fugen d'aquestes situacions i arriben a les portes d'Europa.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@GabrielGarroum

Les imatges d'edificis col·lapsant després del terratrèmol d'aquesta matinada [6-2-2023] a Turquia i Síria són devastadores. A Alep i al nord de Síria, després de més de deu anys de guerra, la fragilitat socioeconòmica i de les infraestructures fa que l'impacte sigui encara més punyent.

@ArrelsFundacio

[3-2-2023] Dues persones que vivien al carrer a Barcelona han mort aquesta passada nit i l'anterior. Tenien 64 i 42 anys. Les dues defuncions són "morts naturals". No sabem si el fred n'és la causa, però sí que tenien problemes de salut i haver de dormir al carrer és un risc constant.

@alexsastre83

Ha mort Paco Rabanne. Llegeixo a TVE que "des de 1939 vivia en França", com si la família hagués trobat feina allà. I no. Es van haver d'exiliar a França, el pare era un general de l'exèrcit republicà i va ser afusellat per les tropes franquistes. El blanqueig constant de la història.

@XavierGodas

Ha mort el meu veí. 93 anys. Una filla m'explica que duia 67 anys casat amb la nena que jugaven de petits. Nòvios des dels 14. Fàbrica i lliurar-ho tot a les filles. La parella ha viscut apassionadament des de la humilitat, m'assegura. La seva dona em diu: "Ya no la tengo."

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12314-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Tot i que la direcció de l'Hospital s'ha assegut a negociar amb els treballadors, encara no hi ha avenços significatius pel que fa als mínims que demana el personal. A més, no hi ha data de reobertura del centre de naixements.

pàgina 10

Hospital de Martorell

Les activitats extraescolars gratuïtes per a l'alumnat d'ESO són una molt bona manera d'apropar la cultura i l'esport a adolescents que no tenen una situació fàcil per accedir-hi. La universalització del coneixement sempre és una excel·lent notícia.

pàgina 11

Aj. de Martorell

El projecte dels *Set Balcons de Montserrat* és un incentiu fantàstic per tenir indrets per admirar la muntanya màgica i, alhora, poder aprofitar i aprofundir el patrimoni natural del territori de la mà dels itineraris que hi ha al voltant.

pàgina 18

C. C. Baix Llobregat

El + llegalit

línianord.cat

- 1 *La Patisserie Grau de Martorell, entre les 50 millors de Catalunya*
- 2 *Moviment a les esquerres de Martorell*
- 3 *Rosario presenta la seva gira 'Te lo digo todo' a La Passió d'Esparreguera*
- 4 *Desmantellen una granja de criptomonedes per un frau elèctric de 300.000 euros*
- 5 *Oportunitat per posar al dia habitatges i espais públics a Olesa*

Els homes que no estimen les dones

per Susana Pérez

Foto: Martí Rodríguez/ACN

“Quants caps has hagut d'endur-te al llit per arribar on ets?” “Mal follada.” “Què els has fet, als teus *jefes*, perquè et deixin publicar?” “Sort que no tens fills.” Cada dia, milers de missatges com aquests arriben a les dones periodistes a través de les xarxes socials per fer la seva feina: publicar notícies als diaris i donar la seva opinió a la ràdio o a la televisió. Així ho van denunciar diferents professionals catalanes en l'acte *Ciberassetjament a les dones periodistes: una forma de violència creixent*, celebrat el mes de gener al Parlament de Catalunya. Un informe recent, encarregat per la Unesco i elaborat pel Centre Internacional de Periodistes, assenyalava que un 73% de les professionals d'arreu del món pateixen aquesta violència, que no només té conseqüències en la salut mental i la vida privada de les afectades, sinó també en el dret a la informació de la ciutadania.

“Em sap molt greu pel Dani”. Són les primeres declaracions que fa l'entrenador del FC Barcelona, Xavi Hernández, només assabentar-se que el seu excompany d'equip ha ingressat a la presó de manera provisional

i sense fiança per una presumpta violació el 30 de desembre a la discoteca Sutton. Cap declaració d'escalf cap a la dona agredida de 23 anys. Hores després rectifica i expressa el seu “suport a la víctima i a totes les dones que pateixen aquest tipus de violència”. Podríem haver-nos quedat aquí. Però les darreres afirmacions que es colen en l'opinió pública són les de l'advocat penalista que defensa Alves, Cristóbal Martell: “Hi ha col·lectius, com el feminista, que tenen una veu que va més enllà del que és raonable”.

“És una mala mare, no ha pensat en els seus fills”. Són les crítiques que ha rebut Shakira per escriure una cançó en què critica amb duresa, i amb mala educació –tot sigui dit, de pas–, la seva exparella i pare dels seus fills, Gerard Piqué. “Aguanta pels fills”. “Pels fills, perdona”. Són les paraules que han sentit les dones al llarg de

la història per mantenir el patriarcat. La dona submissa, la bona mare. La que es revela, la que s'estima o la que factura és “una mala mare”.

Els homes que no estimen les dones diuen coses com aquestes. I pitjors. Aquestes són les que han ocupat l'esfera pública en els darrers dies. Som al segle XXI i les futbolistes del Barça recullen les medalles de campiones de la Supercopa elles soles, sense que ningú els hi doni o pengi. Deplorable. Encara més si ho comparem amb la grandiloqüència i la pompa dels mateixos actes en els campionats masculins.

“Quantes caps has hagut d'endur-te al llit per arribar on ets?” Una frase que no sentim mai pronunciada per una dona i adreçada a un home. Una frase lamentable, sí. Però una frase que si estigués normalitzada demostraria que hem assolit la igualtat. També a les xarxes.

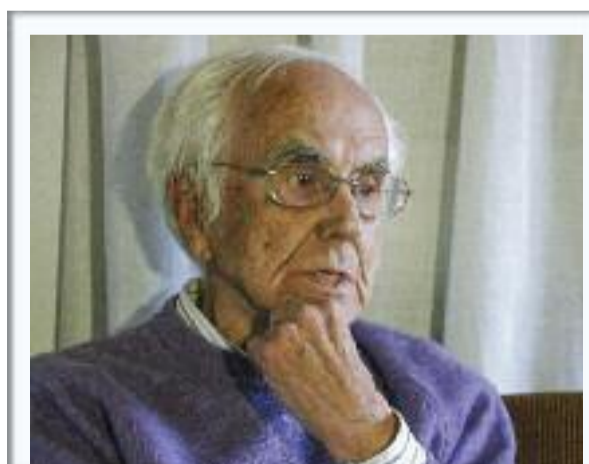
Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EsmenaALaTotalitat

#MorEspinàs

#TemporalDePluja

@**agenciaacn**: Junts anuncia que presentarà una esmena a la totalitat als pressupostos de la Generalitat per haver “triat la confortabilitat autonòmica”.

@**Carles_Porta**: Ha mort Josep Maria Espinàs, l'escriptor més senzill i més gran que he tingut el plaer de llegir. Em va ensenyar que simplicitat i humilitat eren enormes valors.

@**q_u_i_m_**: Aquesta llevantada [...] arriba a tot arreu, especialment on més falta feia, i quasi de regal, atès que el febrer és un mes força sec. Benvinguda!

El xalet

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Fa uns mesos, vam rebre al despatx uns clients que volien fer-se un xalet. Ens anàvem mirant de reüll entre els companys mentre conversàvem amb ells. Feia molt de temps que ningú no ens demanava un xalet.

Els darrers clients ens havien demanat cases. Alguns, cases de primera residència per viure-hi tot l'any, altres, segones residències, cases de vacances fora de la ciutat. La veritat és que l'ús que li donaran a l'habitatge és una cosa que sorgeix a les primeres converses, però en aquest cas, el xalet, dit així, el vam relacionar sense dubtar-ho amb una casa de cap de setmana. Ningú viu en un xalet.

Recordo la primera vegada que vaig sentir la paraula. Devia tenir set o vuit anys, pels volts del final de la dècada dels 70. El meu oncle es va comprar un solar a prop de Maçanet de la Selva –llavors tampoc ningú l'anomenava terreny–, on pretenia fer-se un xalet per als caps de setmana.

Per a la família va ser una notícia bomba, una cosa fora del nostre abast, fins i tot de la nostra imaginació. Solíem passar les vacances, com la majoria de les persones, en cases de familiars en algun poble, o bé fent càmping. Calculo que, en aquella època, el meu pare tenia un Seat 124 Special de color granat, que pagava puntualment cada mes. Era el nostre mitjà de transport per a tot, vacances incloses. Recordo el dia que li va instal·lar una bola de remolc a la part del darrere, per anar a buscar la rulot, una Hergo Gacela nova de trinca, també pagada a terminis. Una casa amb rodes que ens seguiria a tot arreu i amb la qual passaríem els millors anys de la nostra vida.

L'anunci del xalet del meu tiet –en realitat ell en deia “xalé”– ens va sorprendre per inabastable. Viuïem de lloguer al barri del Clot a Barcelona i amb prou feines es pagaven els col·legis a final de mes, així que, pensar a comprar una segona casa era una cosa inimaginable per a nosaltres. El meu pare argumentava amb despit –cosa que jo compartia sense ombra de dubte– que per què voldria algú una casa quieta en un lloc podent tenir-ne una amb rodes i portar-la a tot arreu. Quina meravella, pare... Ni Roberto Benigni.

La cosa és que, amb el temps, la gent es va anar fent xalets. Van arribar els 80 i els embussos de cotxes a les entrades i sortides de les grans ciutats van començar a ser habituals. A Barcelona, una ciutat

d'esquena al mar, sense platges, sense rondes i pràcticament sense espais verds o de lleure, la gent s'escapava el cap de setmana, fugint de la ciutat. A la Prefectura de Trànsit, es desplegava l'operació sortida i l'operació retorn, un llenguatge caspós al qual ens vam començar a acostumar i que reflectia la magnitud de la tragèdia. Els que ja no podien fer-se un xalet es van començar a comprar apartaments en blocs residencials; sortien del seu pis de la ciutat i es posaven en un altre d'una urbanització de l'extraradi d'algun poble, a la costa o a la muntanya.

**En una ciutat més precària,
aflorava amb facilitat el caràcter
nòmada de les persones**

Rulot Hergo Gacela de 1978. Foto aportada per l'autor

El nostre càmping a Blanes, en un altre temps terra indomable dels capricis del Tordera i el seu delta, va acabar envoltat de blocs d'habitatges que ens miraven desafiadors com si fóssim Arapahoes en un gueto reparcel·lat. La cala de Sant Francesc, aquella platja salvatge on cuinàvem sardines les nits d'estiu, es va omplir de xalets i d'aparcaments de cotxes a cel obert.

La nostra casa amb rodes va quedar relegada a les aventures de les vacances d'estiu, gairebé sempre en acampada lliure. La vall de Pineta, Ordesa o Benasc, llocs que, llavors, encara estaven fora de l'abast del turisme massiu. Però els hiverns inactius

en un cementiri per a caravanes li van donar l'estocada definitiva fins que ens en vam desfer.

Afortunadament, la ciutat va canviar, en aquella època. La transformació de la Barcelona olímpica va deixar un llegat de platges, espais lliures i oferta cultural que, a poc a poc, van anar atraient els seus habitants i altres turistes. En una ciutat oberta al mar, ja no es feia tan urgent escapar-se el cap de setmana.

Avui molta gent jove ja no té cotxe, sens dubte perquè cada cop són més cars i comporten més despeses, però també per un cert canvi d'actitud. Els dies festius a la ciutat ja no són la desolació que eren en dècades anteriors; darrerament ni tan sols el mes d'agost. A la gent li agrada la ciutat. No considera una condemna quedar-s'hi el cap de setmana, de la mateixa manera que no considera un privilegi tenir un xalet on passar-se el diumenge tallant la gespa o arreglant la teulada. Sembla que hi ha altres prioritats. Les cases, com els cotxes, són per viure-les.

Malgrat totes les virtuts d'aquesta ciutat més ordenada i més segura, però, hi havia alguna cosa d'aquella Barcelona de Vázquez Montalbán que em genera certa nostàlgia. Potser per la fragilitat de llocs com els xiringuitos de la Barceloneta o els enginyosos llocs de pesca que la gent es construïa en una escletxa, entre les roques del trencaones. Una ciutat on et podies topar a cada cantonada amb una foguera de mobles vells per la revetlla de Sant Joan o saltar la tàpia del col·legi Claret per jugar a futbol fins a les tantes. Una ciutat on el paisatge urbà i domèstic es creava per apropiació, com una conquesta territorial. En una ciutat indubtablement més precària, aflorava amb facilitat el caràcter nòmada de les persones, una actitud exploradora ancestral que ens ha fet conquerir el món i ens empeny a descobrir-ne d'altres.

A l'època en què vam comprar la nostra rulot, l'arquitecte italià Aldo Rossi construïa a Venècia la seva proposta de Teatre flotant del Món per a la Biennal d'Arquitectura. El teatre va arribar a creuar l'Adriàtic fins a Dubrovnik. M'agrada pensar que devia dir alguna cosa semblant: “Qui voldria repetir la funció sempre al mateix lloc podent navegar per tot arreu...”.

Potser ha arribat el moment d'afrontar el disseny del xalet dels nostres clients amb valentia, posant-li un parell de rodes.

Les millors perles

Els nous trens de Renfe per al nord de la península no caben als túnels. Un error de càlcul ha portat a aquesta absurda situació, que ha afectat especialment Cantàbria i que ja ha provocat dos cessaments. Havia de ser Renfe.

Un robatori per valor de 80.000 euros a Sevilla. Us imagineu de què pot ser? Efectivament, de joguines sexuals. En concret, set vibradors caríssims que estaven fets d'or i d'acer i que valien entre 2.000 i 17.000 euros.

Un cartell de festival amb Rosalía, C. Tangana i Bad Gyal. Seria molt difícil i car d'aconseguir el 2023, però el 2017 era el cartell del Festival Acústica. El completaven, atenció, Jair Domínguez i Buhos. Ho ha recuperat Jordi Garrigós a Twitter.

Havien de pujar a l'avió i els van dir que el bitllet del bebè també s'havia de pagar. La solució: deixar el nadó al taulell de facturació. Va passar en un vol de Ryanair a l'aeroport de Tel-Aviv, on els pares van ser detinguts.

United Nations Humanitarian LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Giuseppina Giuliano o Josefina Julià

per Ferran Falcó, president de Restarting Badalona

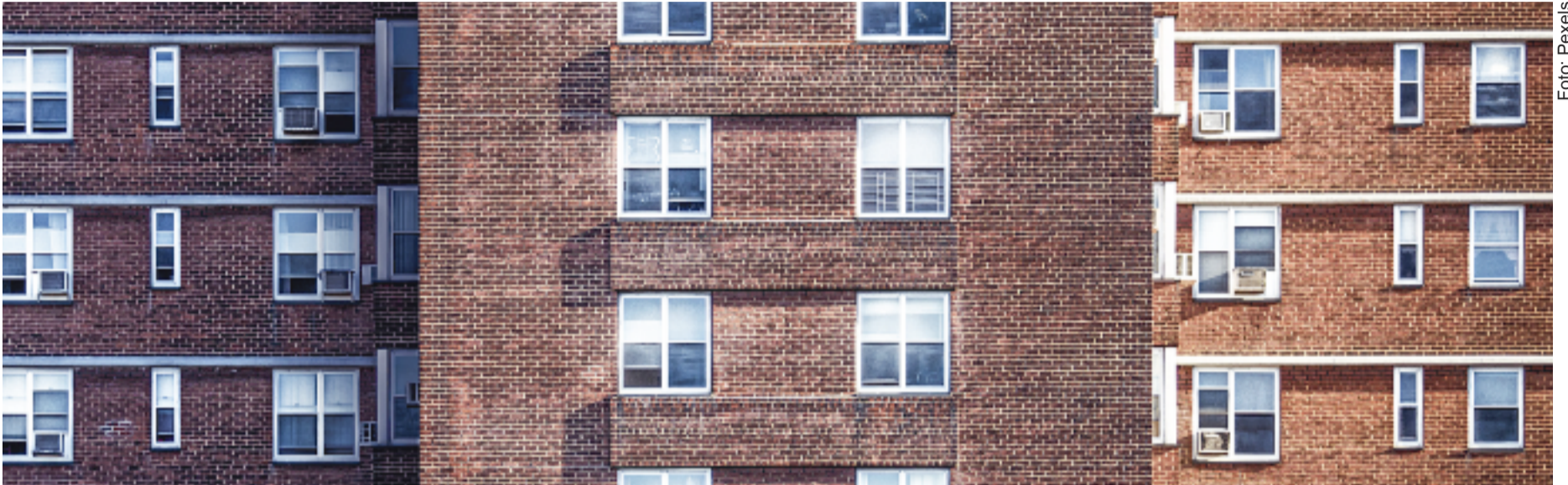

Foto: Pexels

Ara fa vint anys, VINT, que al solar que l'Institut Català del Sòl té a l'antiga fàbrica de l'Estrella de Badalona hi vàrem prometre la construcció de 375 habitatges de protecció oficial. Fa 8 anys, VUIT, que es redacta el planejament de les Tres Xemeneies, que en preveu al voltant d'uns 400 d'aquesta tipologia. I jo, pel meu passat, també en soc responsable.

A cada ciutat metropolitana, i a la capital, hi podem trobar exemples de desenvolupaments eters, o per començar, de fa més d'una dècada. Entremig hi ha hagut la crisi immobiliària, la crisi de les caixes i dels bancs, la pandèmia, la guerra i també noves lleis d'urbanisme, de contractes i de transparència que han anat posant elements de "garanties" que han contribuït clarament al fet que, per totes aquestes raons combinades, fer habitatge a Catalunya hagi esdevingut una missió titànica. Aquests atenuants no exculpen els que hem estat als governs, però ajuden a explicar que l'urbanisme és una gimcana molt complicada de fer.

I això tenint en compte expressions com la d'"emergència habitacional" o tantes altres que els polítics i els teòrics s'han anat empescant per posar de manifest que a Espanya som a la cua de la construcció d'habitatge protegit. En aquesta matèria, des dels àmbits públics, reguladors i executius s'ha insistit a prendre mesures en contra de qui en té, en contra de qui en fa i en contra de qui en compra. Augments fiscals en forma d'impostos i taxes, i obligacions de cobrir tot allò que des del món públic no s'ha fet.

En els darrers anys, per fi, en l'àmbit metropolità s'ha promogut un concurs perquè públics i privats poguessin abordar conjuntament la producció d'habitatge protegit. I s'ha constituït una societat -HMB SA- per, teòricament, fer milers d'habitatges. Abans, però, ja s'havien aprovat planejaments consorciats amb ajuntaments per fer que el Govern català i els locals promoguessin habitatge, amb un èxit ben escàs. Molts d'ells es van desfer, perquè pretenien fer habitatges allà on no hi ha demanda suficient. Crear els instruments on no hi ha demanda no acostuma a sortir bé. Però com deia, aquesta col·laboració publicoprivada sí que podria reeixir. Ho veurem.

Sigui com sigui, l'administració sempre ha anat prenent mesures per mirar de contribuir a augmentar el parc d'habitatge públic. No tot han estat fracassos. La possibilitat de comprar-ne de fets als privats ha estat, aquesta sí, una bona mesura. Però moltes altres, sobretot les

que tenen a veure amb mostrar un món de bons i dolents, han esdevingut neutres o dolentes. La darrera, el topall dels preus del lloguer, que els ha fet augmentar i ha tret habitatges d'aquesta tipologia del mercat.

Per fer habitatge, públic o privat, no hi ha més cera de la que cremarà en les següents frases. Per fer habitatge, deia, és fonamental tenir una economia en marxa. Que rutlli, que hi hagi feina. I que la feina permeti obtenir uns sous que siguin suficients per adquirir préstecs, i tornar-los. Si no tens feina, no pots accedir a cap habitatge. Pots mirar de trampejar, amb lloguers socials i amb alguna ajuda, però seràs a la roda de l'escassetat d'una oferta que sempre serà insuficient i, gairebé sempre, dolenta. I tampoc podràs accedir a una provisió pública d'habitatge, perquè sempre hi haurà un preu a pagar i una obligació i una responsabilitat dels gestors públics a complir.

Com resoldre una qüestió evident, que afecta tota mena de gent amb ingressos, siguin molts o pocs? S'ha de generar oferta de lloguer. S'ha d'escurçar la burocràcia. S'han d'emetre llicències en 90 dies i no en 400. S'ha d'incentivar fiscalment l'estalvi destinat a l'habitatge. S'han de transformar infraestructures i/o sòl per generar sostre edificable. Cal generar oferta, però s'ha de saber que fer molts habitatges no resol la qüestió si no hi ha feina, pagada suficientment, que permeti atendre lloguers o hipoteques. I també s'ha de saber que el sòl és finit, i que no és sostenible crear megaurbs. I no ho volem. Es poden fer més habitatges, segur, però no es poden fer tots en un àmbit proper. I és per això que, si no podem viure a la ciutat on treballem, necessitarem arribar-hi. Com als 80 es va crear una xarxa de metro més enllà de la capital, hem de fer una xarxa ferroviària més enllà de l'àmbit metropolità. I distribuir-hi activitat en anelles, perquè no tothom tingui el seu pa a Barcelona, sinó que el pugui tenir als Vallesos o a la Catalunya Central.

Avui, la gent sola, la gent jove i la gent nouvinguda a l'àrea de Barcelona i a Barcelona ciutat tenen molt complicat trobar un habitatge o llogar-lo a un preu possible. Aquesta setmana hem llegit la història d'una senyora que cada dia treballa a 700 kilòmetres de casa seva, netejant una escola. Viu a Nàpols i va fins a Milà. En tren d'alta velocitat. Que no hi hagi "Joseps o Josefines" a casa nostra depèn de si som capaços de flexibilitzar-nos, de crear riquesa en equilibri i de trobar el punt mitjà entre una fiscalitat que no ofegui i uns sous que puguin defensar ciutadans independents.

“

Cal generar oferta, però s'ha de saber que fer molts habitatges no resol la qüestió si no hi ha feina, pagada suficientment, que permeti atendre lloguers o hipoteques. I també s'ha de saber que el sòl és finit, i que no és sostenible crear megaurbs. Es poden fer més habitatges, segur, però no es poden fer tots en un àmbit proper

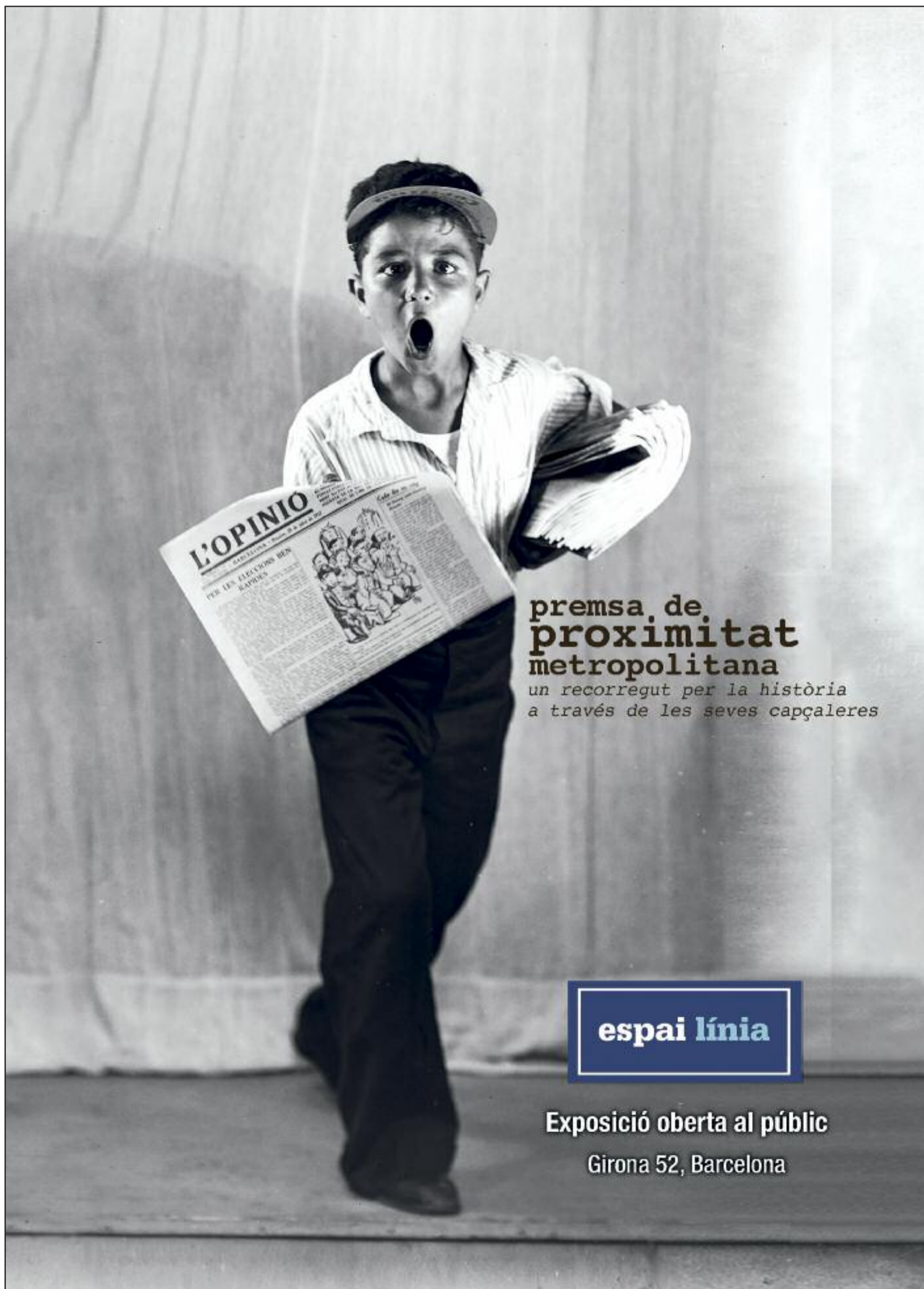
”

Flaixos

@jcolome87: Avui [7-2-2023] per fi cau l'absurda mesura de dur mascareta al transport públic, en part per la negativa de molta gent a seguir aquesta absurditat.

@conkayzeta: Canviar d'ulleres és el posar-se bòtox dels miops (et canvia la cara amb efectes a llarg termini i, si surt malament, no pots fer control+Z).

@andreuginola: Quina paraula us costa dir en castellà sense que sembli que sou d'un poble de 350 habitants de la Garrotxa? A mi em costa molt dir bé "precisión".

premsa de
proximitat
metropolitana
*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

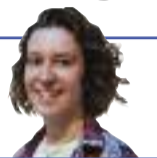
Girona 52, Barcelona

Continuen les protestes dels treballadors de l'Hospital

» Els sanitaris demanen reforç de personal per assegurar l'assistència

» 173 mares exigeixen la reobertura del centre de parts naturals

Mar Sifre
MARTORELL

El 2 de gener, el Comitè d'Empresa de l'Hospital Sant Joan de Déu de Martorell denunciava en un comunicat la manca de personal: aquell dia només hi havia un sol metge a urgències, tot i que el conveni col·lectiu determina que n'hi ha d'haver quatre als tornos de dia i tres al de nit. Aquest episodi va ser la gota que va fer vessar el got perquè comencessin les mobilitzacions i protestes per demanar que es complissin els mínims acordats.

Diego López, president del Comitè, explica que la gerència de l'empresa s'ha assegut a negociar i que ja s'han establert equips de treball per buscar solucions. Els dos grans blocs en els quals se centren els esforços són el reforç del personal i la gestió de l'organització de la feina. Amb tot, López apunta que mantindran "les accions de protesta perquè el problema encara no està resolt".

Així mateix, el president del Comitè d'Empresa recalca que les reclamacions per a les millores dels drets laborals dels sanitaris es fan també "per assegurar la bona assistència dels usuaris de l'Hospital, que es veu repercutida per la falta de personal".

Durant les últimes setmanes, s'han convocat manifestacions els dimarts al migdia a la porta del centre sanitari amb el lema *La sanitat és de tots*, però de cara a les pròximes cites, es farà una marxa de l'Hospital a

Hospital Sant Joan de Déu de Martorell. Foto: Hospital de Martorell

l'Ajuntament de Martorell el dilluns 20 de febrer per portar una pregunta al ple municipal.

El motiu pel qual els treballadors es volen dirigir al consistori és perquè el president del Patronat de la Fundació de l'Hospital Sant Joan de Déu de Martorell és l'alcalde Xavier Follenosa. López declara que, tot i que la gerència hagi acceptat iniciar negociacions, "és el patronat qui marca les línies de treball, però ni han donat la cara ni se n'han fet càrrec".

Precisament, el conseller de Salut, Manel Balcells, va garantir a finals de gener que es faria un "replantejament total del model de governança". López assegura que no tenen notícies de quins seran els canvis, però coincideix amb el conseller i sosté que al capdavant hi hauria d'haver persones de l'àmbit sanitari. A més, afegeix que "tampoc té sentit que el president del Patronat sigui l'alcalde de Martorell

quan l'Hospital dona cobertura a molts més municipis".

De fet, el Consell Comarcal del Baix Llobregat va aprovar per unanimitat una moció en la qual es demanava la millora dels serveis de salut en l'àrea d'influència de l'Hospital Sant Joan de Déu de Martorell.

SENSE DATA DE REOBERTURA

El Centre de Naixements encara no té data per tornar a obrir. L'1 de febrer un grup de famílies, conformat per 173 gestants i 71 acompanyants, va entregar una carta firmada a la direcció de l'Hospital de Martorell on exigien la reobertura del centre de parts naturals, que era pioner per ser el primer que era públic a l'Estat.

A la carta, demanaven la dotació de recursos necessaris per garantir el funcionament del Centre de Naixements a ple rendiment amb una plantilla estable i suficient de llevadores que treballi amb autonomia i dignitat.

Exposicions i activitats de Carnestoltes als museus

CULTURA ▶ Durant el mes de febrer, els Museus de Martorell dediquen els seus esforços a vestir-se de gala amb motiu de Carnaval. Hi haurà tallers i exposicions temàtics per preparar la festa gran.

El dimecres 15 de febrer a les 17.30 h, l'Enrajolada acollirà *Per Carnaval, posa't la capa!*, on els més petits aprendran a decorar una capa de superheroï.

Els adults, en canvi, l'endemà a la mateixa hora tenen cita al Muxart, on es durà a terme un taller de retall d'arlequins per

crear composicions amb papers acolorits. Ambdues activitats són gratuïtes, però cal reservar la plaça prèviament.

Pel que fa a les exposicions, fins al 12 de març La Caserna acull la mostra fotogràfica *Frame* de la martorellenca Glòria Cruz, on planteja diversos escenaris recreats a comerços i espais del municipi. A més, als baixos del Museu Muxart es podrà visitar *Espècies Minerals*, que permetrà observar diferents peces artístiques inspirades en el món dels minerals.

Les obres a la plaça Maria Canela arriben al tram final

La plaça Maria Canela. Foto: Ajuntament

URBANISME ▶ Les obres de millora de la plaça Maria Canela, situada al barri de Can Carreres, estan arribant al seu final. A més de renovar el paviment i els jocs infantils, també s'ha instal·lat un ascensor panoràmic i s'han fet noves escales que uneixen l'adjacent carrer de la Central Elèctrica amb el passeig de Catalunya.

La reforma suposa una millora de l'accessibilitat per als vianants i solucina el desnivell que hi havia entre les dues zones. A més, pel que fa a la plaça Maria Canela, s'ha endreçat

l'espai per poder obtenir més places d'aparcament.

Han calgut dos anys i mig d'obres per poder finalitzar les actuacions a la plaça. El retard ha sigut a causa de la contaminació acústica que patien els veïns entre aquestes labors i les que duïa a terme Adif per a la construcció del Corredor Mediterrani, que passa just pel costat. Tot plegat, entre la coordinació necessària i les molèsties provocades pels sorolls constants, ha fet que no es poguessin complir en els terminis establerts.

Mura Martorell
TETERIA BOTIGA JAPONESA

- VENDA TE A GRANEL
- COMPLEMENTS PER AL TE
- ARTESANIA DEL JAPÓ
- SALÓ DE TE

Ens trobaràs

c/Trançesc Santacana 28 Martorell

insta: @muramartorell

face: Mura Martorell teteria/tienda japonesa

WhatsApp: 636 134 311

Activitats extraescolars gratuïtes per l'alumnat d'ESO

ENSENYAMENT ▶ El programa *Martorell Educa 360* ha ampliat la seva oferta per a l'alumnat de l'ESO. Ara, el projecte també dona l'oportunitat als joves d'entre 12 i 16 anys de dur a terme activitats extraescolars públiques, universals i gratuïtes.

Els adolescents podran escollir entre diferents opcions culturals i esportives segons els seus interessos i necessitats. L'objectiu és que l'alumnat tingui al seu abast la possibilitat de desenvolupar les seves habilitats sense cap impediment per motius socials o econòmics. A més, també és una bona ocasió per conèixer persones amb els mateixos gustos i inquietuds i omplir el temps lliure amb activitats que els enriqueixin.

Pel que fa a l'esport, les opcions es divideixen entre els alumnes de primer i segon cicle d'ESO. Pels més petits, poden gaudir de l'extraescolar de bàdminton, orientació al medi natural i floorball (semblant al l'hòckeï, però sense els patins). Els més grans, en canvi, rebran classes de bàsquet, parkour i escalada. L'alumnat es reunirà dues vegades a la setmana.

En el cas de les activitats culturals, poden triar el taller de

Foto promocional del projecte 'Martorell Educa 360'. Foto: Ajuntament

teatre, el de còmic, el de cinema o el de dansa urbana. En aquests casos, es faran de manera conjunta per tot l'alumnat entre 12 i 16 anys i es trobaran un cop a la setmana.

Les extraescolars es duran a terme als Instituts Joan Oró i Pompeu Fabra. L'horari és de les 18.30 a les 20 h, excepte en el cas del taller de dansa urbana, que és de les 16 a les 17 h. Cada grup, a més, té un dia assignat.

Soledad Rosende, regidora d'Ensenyament de l'Ajuntament de Martorell declara que per ofe-

rir la cartera d'activitats han treballat i construït aliances entre els centres educatius, les famílies, l'administració i les entitats. L'objectiu és "intentar la connexió entre educació formal i no formal i cercar el punt engrescador per l'alumnat", apunta Rosende.

Les activitats extraescolars gratuïtes es faran fins al 19 de juny i les inscripcions es poden fer al Complex Esportiu La Vila, al CIES, a l'Espai Jove.Nord, al Complex Educatiu de Torrent de Llops o les oficines PMSAPM de la plaça de La Vila.

El camí que uneix Can Cases i la Sínia es millorarà

URBANISME ▶ La millora del camí que enllaça els barris de Torrent de Llops, La Sínia i Can Cases ha sigut la proposta més votada en els Pressupostos Participatius i per aquest motiu es durà a terme l'actuació.

Belén Leiva, regidora de Participació, afirma que el camí "necessitava més il·luminació i estar una mica més adaptat". La iniciativa, que ha rebut 474 vots,

aposta per fer una millora a la zona per damunt del túnel de l'AVE per millorar la connexió entre els tres barris que consolida el camí per vianants.

Les altres dues iniciatives dels Pressupostos Participatius que més vots han aconseguit, i que tiraran endavant, són el suport a la tasca del Col·lectiu Ataix i la creació de més zones d'ombra als parcs infantils.

Encarregat el projecte del quart carril de l'AP-7

INFRAESTRUCTURES ▶ El Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana ha formalitzat recentment el contracte de serveis per redactar el projecte del quart carril de l'AP-7 entre Martorell i Vilafranca del Penedès (Alt Penedès).

L'encàrrec s'ha tancat per tres milions d'euros, mentre que el pressupost de l'obra és de 140 milions. La construcció d'aquest quart carril serà en un tram de 23 quilòmetres. L'obra forma part d'un projecte més ampli, d'uns 50 quilòmetres, amb què es preveu que el quart carril comenci al Papiol i arribi fins al Vendrell, segons va anun-

ciar a l'abril el secretari general d'Infraestructures, Xavier Flores. El ministeri, que precisa que la licitació es farà per fases, busca millorar la seguretat de l'AP-7 després que l'aixecament dels peatges hagi disparat el trànsit. L'Estat calcula que cada dia passen 100.000 vehicles en el tram Papiol-el Vendrell.

Amb la construcció del quart carril, Flores també va anunciar la construcció d'un enllaç entre la B-40 a Abrera i l'AP-7 a l'altura de Martorell. Les dues mesures, va assegurar, suposen enterrar definitivament el pas del conegut com a Quart Cinturó enmig de les vinyes del Penedès.

TANATORI DE SANT FELIU DEL LLOBREGAT

SERVEIS FUNERARIS

Baix Llobregat

Atenció 24h.
936 660 924

El teu pressupost online a:
www.pfb-serveisfuneraris.com

Confiança, proximitat i professionalitat, al vostre servei.

El dia que els investigadors van analitzar dotze lavabos del Parlament britànic, es van trobar una sorpresa. En onze –entre els quals un de proper al despatx del primer ministre d'aleshores, Boris Johnson– hi havia traces de cocaïna. També es van trobar rastres d'aquesta substància prohibida als lavabos que feien servir els periodistes. La investigació, publicada a finals del 2021 pel diari *The Sunday Times*, va posar en evidència una realitat que feia temps que se sabia als passadissos de Westminster: la cocaïna és una droga d'ús comú a la política. Alhora, aquell descobriment va obligar el president de la cambra, Lindsay Hoyle, a posar-se en contacte amb la policia metropolitana de Londres perquè iniciés una investigació.

Els fets, que van avergonyir la política britànica, també són una mostra de com funciona el consum de la cocaïna, i per extensió el seu comerç, i la manera com les autoritats persegueixen la seva distribució. A diferència d'altres substàncies associades a la marginalitat, com podrien ser l'heroïna o la metamfetamina, als països rics aquesta droga té a veure amb les altes esferes. Segons explica Mireia Ventura, de l'ONG dedicada a l'anàlisi química de drogues Energy Control, "la cocaïna es relaciona amb les classes socials altes". "No és com l'*speed*, que produeix un efecte similar però val 20 euros el gram, sinó que és cara i no tothom pot comprar-la", afegeix. En la mateixa línia s'expressa l'agent i portaveu del sindicat dels Mossos d'Esquadra USPAC Albert Palacios quan diu que els consumidors d'aquest producte poden ser "jutges, advocats, empresaris... De fet, tothom".

A banda, la cocaïna, tot i que no acostuma a obrir telenotícies ni a ocupar el debat públic, és una droga molt present a la nostra societat. De fet, podem afirmar que la posició tant de Barcelona com de la metròpoli en el mercat global d'aquesta substància és cabdal. La regió és una de les capitals mundials de la cocaïna.

EPICENTRE CONTINENTAL

L'any 2017, la metròpoli de Barcelona es va convertir, per davant de Zuric i d'Anvers, en la regió europea on més cocaïna es consumia. Així ho va determinar una investigació de l'European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (EMCDDA), en què s'anàlitzava la presència d'aquesta substància a les aigües residuals de la depuradora del Baix Llobregat. L'equipament dona servei a part de Barcelona i Sant Just i a tot Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Joan Despí, Sant Boi i Santa Coloma de Cervelló. El dia que més es consumia era dissabte i el que menys, dimecres.

En la darrera anàlisi de l'EMCDDA, la metròpoli ja no ocupava la primera posició a la llista. El 2021, la capital catalana i la seva rodalia van ser la vuitena re-

A la regió metropolitana, el consum de cocaïna està associat a la festa més que no pas a les feines estressants. Foto: Mossos d'Esquadra

Capital europea de la droga silenciosa

Barcelona i la seva àrea metropolitana es van convertir l'any 2017 en la primera regió de tota Europa en presència de cocaïna a les aigües residuals. Avui el territori ha perdut aquest dubtós honor. Com ha afectat la pandèmia el mercat d'aquesta substància il·legal? Quin paper té la metròpoli en la distribució continental?

gió del continent en consum de cocaïna i, encara que dimecres continuava sent el dia en què menys restes es trobaven a l'aigua, el dia de més consum era diumenge. Si guí com sigui, al territori el seu ús és molt elevat, i a diferència de centres empresarials com Zuric, Basilea o Brussel·les, en els quals durant la setmana hi ha un fort consum, a casa nostra la presència de cocaïna a la depuradora es dispara el cap de setmana.

"Les persones que arriben al

nostre servei d'anàlisi normalment utilitzen la cocaïna de forma recreativa", explica Ventura. "Veiem gent que la pren per jugar al pòquer o a les cartes en general", afegeix. Així, tot i que de vegades s'associa a les feines estressants, en el cas de la metròpoli la substància està emparentada amb la festa. "Hi ha qui l'utilitza com un estimulante de curta durada per gestionar la part depressora de l'alcohol, per això és una droga que està associada al turisme de bor-

ratxera: permet sortir de nit durant dies seguits i continuar bevent", assegura Ventura. Aquest fet explicaria la davallada del consum de la substància al territori metropolità entre el 2017 i el 2021. Amb la pandèmia va caure l'arribada de turistes i, per tant, l'ús de la substància en el seu vessant festiu.

Tanmateix, segons l'integran d'Energy Control, el turístic no és l'únic tipus de consum. "La cocaïna s'adapta a gairebé tots els contextos, perquè el seu efecte no

és tan visible com el d'altres drogues. És a dir, pots anar a la feina si t'has fet una ratlla", diu per afegir que "és una substància silenciosa". A més, en paraules de Ventura, agrada més als homes. "És una droga que promou la seguretat, que et fa sentir gran. Per això el problema és quan enganxa algú amb l'autoestima baixa o una persona addicta a la feina", afirma. En aquest cas, un ús diari pot derivar en problemes cardiovasculars greus.

Així es compra

● Des del diari *Línia* hem intentat posar-nos en contacte amb un traficant de cocaïna per entendre com funciona la distribució d'aquesta substància. A través de l'aplicació Telegram, vam buscar grups que es ventaven de vendre armes i drogues. En aquesta xarxa no n'hi ha pocs. Tot i que no teníem gaires esperances que l'administrador d'un d'aquests grups ens respongués, un ho va fer. En un principi semblava que hi podríem parlar. "El temps són diners i jo guanyo entre 1.500 i 5.000 euros en 10 minuts; quant pagareu pel meu

parlat amb el Dídac, que va iniciar-se en el consum de cocaïna quan tenia 20 anys i que ara en té més de 40, perquè ens detallis com compra la droga. "El contacte d'un camell és molt fàcil d'aconseguir sempre que ho facis a través d'altres persones que consumeixen", afirma. "És tan senzill com escriure un missatge de WhatsApp i dir que vens de part d'algú", afirma per afegir que alguns venedors prefereixen els SMS per seguretat. Un cop establert el contacte, relata el Dídac, el venedor pregunta "quant es vol" per referir-se als grams de cocaïna. "Fa temps,

"T'obren la porta i veus els seus dos fills corrent pel saló... Et porten a la cuina, on tenen un pot de ColaCao i 50 grams de cocaïna a dins"

temps?", va deixar-nos anar. "Jo escullo el lloc per a l'entrevista, no vosaltres", va afegir quan vam dir-li que seria una conversa telefònica i que no li pagaríem res. Finalment, el traficant va declinar la nostra oferta.

Segons l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte (UNODC), des de la pandèmia ha augmentat la venda de drogues a través de les xarxes, però és molt probable que el traficant amb el qual vam parlar fos un fanfarró. "Moltes de les operacions d'aquesta mena es fan amb criptomonedes i és difícil rastrejar-les", explica el mossos Albert Palacios, sorprès per l'actitud del nostre contacte.

Més enllà d'això, des del diari hem

tenia un camell que em preguntava quants pantalons volia... És bastant sospitós que algú a les tres de la matinada et parli de pantalons", diu rient. Els venedors prefereixen anar a casa del consumidor, perquè al carrer hi ha càmeres. "Res de parcs ni cantonades", explica. També venen en cotxe. "Hi pugues, fan una volta, et donen la droga i et deixen en un altre punt", relata.

Tot i que no és habitual, ell ha pogut anar al pis d'algun dels seus venedors de confiança i l'escena està lluny de les pel·lícules de gàngsters. "T'obren la porta i veus els seus dos fills corrent pel saló... Et porten a la cuina, on tenen un pot de ColaCao i 50 grams de cocaïna a dins", conclou.

PER QUÈ LA METRÒPOLI?

L'Estat espanyol és el desè país del món on més cocaïna hi ha i, per darrere de Bèlgica i dels Països Baixos, el tercer d'Europa. Alhora, Barcelona és un dels principals ports d'entrada d'aquesta droga al continent. Així ho confirma un estudi de l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte (UNODC), que assegura que, de cada 100 quilos d'aquesta droga al món, quasi tres són a l'Estat. És una xifra notable si tenim en compte que el 41% de la cocaïna és a Colòmbia, l'11% als Estats Units i vora el 6% a l'Equador i al Brasil, respectivament.

El professor de Fenomenologia Criminal Ricardo Magaz alerta que "Espanya rep droga de tot el món que s'introdueix per Galícia, Algesires, València i Barcelona". De fet, durant l'any 2020, segons l'UNODC, la policia va confiscar més de 3.000 quilos de cocaïna a la metròpoli. Sense anar més lluny, el passat 31 de gener se'n van intervenir 1.340 al Port de Barcelona camuflats en un carregament de cacau provinent de l'Equador. El maig del 2022 van ser 1.500 els quilos intervinguts que venien del Panamà. Són dues de les operacions en les quals se n'ha trobat més en la darrera dècada.

Montserrat Iglesias-Lucía, directora de l'Escola de Prevenció i Seguretat Integral de la UAB, aprofundeix en la idea i assegura que "Barcelona és estratègica per al tràfic de cocaïna, perquè a més de les vies d'accés aèries i terrestres, té la marítima". "Això fa que sigui un port d'entrada de la droga, tant per abastir la ciutat com per a la resta d'Europa", afegeix. Per la seva banda, Magaz afirma que normalment la droga ve en els contenidors de vaixells de càrrega o en embarcacions dels mateixos narcotraficants. En el primer cas, els delinqüents subornen treballadors del port perquè facin com qui no ho veu quan algú va a buscar el contenidor amb la droga. "És el que s'anomena tècnica del ganxo cec", afirma Magaz. En un port com el de Barcelona, en el qual cada any arriben 3,3 milions de contenidors, és quasi impossible detectar les entrades il·legals.

Alhora, l'Estat espanyol, els Països Baixos i Bèlgica són els centres de distribució d'aquesta droga. L'Europol diu que en el cas estatal això té a veure amb la proximitat històrica i lingüística amb Llatinoamèrica i amb la reconversió de les rutes utilitzades per al tràfic d'haixix amb el nord d'Àfrica per moure la cocaïna.

A diferència d'altres drogues com l'heroïna o la metamfetamina, la cocaïna és una substància de preu elevat relacionada amb les classes socials altes

Els sindicats dels Mossos d'Esquadra denuncien que els caps del cos policial no fan esforços per perseguir el tràfic de cocaïna perquè donen pocs resultats mediàtics

UN MERCAT AMB MÚSCUL

Quan va esclatar la pandèmia i es van establir confinaments, a Energy Control va haver-hi preocupació. Pensaven que hi hauria menys circulació de droga i, per tant, més adulteració i més riscos per a la salut dels consumidors. No va ser així. "El 2018 i el 2019 hi va haver més o menys el doble de producció de cocaïna a Colòmbia, i la droga que arribava a casa nostra era més pura", explica Ventura. Això, sumat a la crisi pel coronavirus, feia preveure problemes en les vies de subministrament, però l'organització va veure que "els productors i les rutes de distribució són molt resistents i no han hagut de rebaixar la puresa de la cocaïna".

El preu d'aquesta substància també mostra com és d'imperforable el mercat de la droga. Segons dades d'Eurostat, el gram de cocaïna que es ven al carrer ronda els 60 euros de mitjana, un dels preus més baixos dels darrers 30 anys. També un dels preus més baixos de tota Europa. Dit d'una altra manera, el preu de la droga no va patir cap efecte per la pandèmia, com tampoc es veu afectat per la inflació o per la geopolítica.

Tot això preocupa Palacios, que considera que la presència d'a-

questa droga a Catalunya és cada vegada més gran. "El perill és que es tracta d'una substància que dona molts diners, i les màfies, quan s'enriqueixen, compren armes de foc per protegir-se", diu. Per contra, lamenta, els recursos que es destinen a perseguir la distribució de cocaïna van a la baixa. "A diferència de la marihuana, que genera olor i malestar, o els narcopisos, que van associats a la marginalitat, la cocaïna és una droga que no encén les alarmes i, per aquest motiu, els caps dels Mossos no hi posen recursos", afirma. A més, per perseguir-la calen molts recursos, com agents a peu de carrer que puguin obtenir informació en bars o fer escoltes telefòniques. "Sis mesos d'investigació acaben amb dos detinguts i només mig quilo de cocaïna", explica. "Els caps es guien per les estadístiques i no volen dedicar recursos a una feina que dona pocs resultats mediàtics", denuncia. "Si es fes una investigació com la que es va fer al Parlament britànic, s'ho prendrien més seriosament", sentència.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Sant Andreu de la Barca

línianord.cat

14 de febrer del 2023

L'Escola d'Igualtat estrena programació presencial

FEMINISME ▶ L'Escola d'Igualtat de Sant Andreu de la Barca ha posat en marxa la programació presencial, que s'allargarà fins al juliol. Aquesta és la primera vegada que les activitats es podran fer de manera presencial, ja que fins ara ho havia impedit la pandèmia.

La programació contempla taules rodones, tallers, mostres i altres activitats amb l'objectiu de contribuir a l'assoliment de la igualtat entre homes i dones. A més, també hi ha formació perquè comerciants i entitats puguin detectar i acompanyar víctimes de violència masclista, així com proporcionar-los els recursos necessaris per afrontar amb èxit la situació.

Una de les exposicions que ja es poden visitar és *Trencant la cultura de la violència masclista*, amb la col·laboració de la fotògrafa local Marta Millan. Fins al 17 de febrer es trobarà al Ca-

Foto promocional de la programació de l'espai. Foto: Escola d'Igualtat

sal de la Gent Gran Maria Aurlia Capmany i després a la recepció del Teatre Núria Espert fins al 20 de març. Més tard l'acolliran altres espais públics de Sant Andreu de la Barca.

L'alcaldeessa Ana Alba ha declarat que la iniciativa de l'Escola pretén "donar eines i recursos per lluitar contra la violència i en favor de la igualtat. Sobretot vol formar, conscienciar i educar en la igualtat". La programació completa es pot trobar a la web del projecte.

Una altra de les propostes destacades és l'organització de tallers a demanda per a infants, adolescents, famílies i professorat del centre educatiu. La temàtica serà al voltant de la igualtat de gènere, la violència masclista i la diversitat sexual, afectiva i de gènere, entre altres.

Joventut | L'Espai Jove torna a obrir les portes

Des del 13 de febrer l'Espai Jove torna a ser un equipament per promoure la participació i la promoció social del jovent. Fins ara s'havia cedit a Salut a causa de la pandèmia. L'horari d'obertura serà de les 16.30 a les 20.30 h.

El terreny on s'aixecarà el nou CAP. Foto: Ajuntament

Demanen que es desencalli la construcció del nou CAP

SALUT ▶ L'alcaldeessa de Sant Andreu de la Barca, Ana Alba, ha demanat al conseller de Salut, Manel Balcells, que desencalli la construcció del nou CAP al municipi. La reclamació s'ha fet en una reunió informal entre tots dos que ha tingut lloc al Parlament.

Va ser el 2019 quan l'Ajuntament i el departament de Salut signaven un conveni per a la construcció del nou equipament sanitari. En aquest acord, el con-

sistori cedia els terrenys on s'aixecarà el CAP, al barri de La Plana, un cop la Generalitat fes la reserva pressupostària, que ara per ara encara no està aprovada.

L'alcaldeessa ha volgut recordar que la necessitat d'aquest equipament sanitari "és reconeguda per tothom". Per això ha demanat al conseller Balcells que impulsi "de manera urgent" les inversions necessàries per a la seva construcció.

Castellví | Ja es poden demanar les ajudes escolars per famílies

Ja estan obertes les convocatòries per les beques per la llar d'infants i pels estudis no obligatoris, així com les ajudes pels llibres de text i les subvencions per a famílies monomarentals. Els terminis per fer les sol·licituds són, com a mínim, fins al juliol.

Castellví | Sant Esteve

Desmantellen una granja de criptomonedes per frau elèctric

SANT ESTEVE ▶ Els Mossos d'Esquadra van desmantellar a principis de febrer una granja de criptomonedes per defraudació del fluid elèctric en una nau industrial de Sant Esteve Sesrovires. Segons va informar la policia catalana, es van decomissar 380 miners connectats de manera fraudulenta a la xarxa elèctrica. Es va detenir una persona, que va quedar en llibertat amb càrrecs.

La investigació va començar a principis de novembre quan es va saber que en una nau d'un polígon de Sant Esteve, on no es feia cap activitat industrial, hi havia un soroll constant de màquines. A més, la companyia elèctrica registrava un consum molt elevat d'energia, superior inclús al d'una plantació de marihuana. Les primeres investigacions, de fet, van descartar aquest supòsit.

Finalment, la policia va fer una entrada per registrar la nau industrial i va ser quan va localitzar i comissar 380 miners con-

La granja de criptomonedes desmantellada. Foto: Mossos d'Esquadra/ACN

nectar de manera fraudulenta a la xarxa elèctrica, amb els seus corresponents transformadors. Els tècnics de la companyia van estimar un frau d'un mínim de 300.000 euros.

L'arrestat, un home de 38 anys que compta amb antece-

dents diversos, va passar a disposició judicial i el jutge de guàrdia va decretar la seva llibertat amb càrrecs. Amb tot, els especialistes dels Mossos d'Esquadra analitzaran tot el material comissat per descartar altres possibles delictes comesos.

Obté el permís de residència gràcies a un pla d'ocupació

CASTELLVÍ ▶ Una veïna del municipi que es trobava en una situació administrativa irregular ha aconseguit el permís de residència per arrelament social mitjançant un pla d'ocupació.

L'Ajuntament de Castellví ha contractat la treballadora a través del Sistema d'Ocupació Català (SOC) i li ha ofert un contracte de dotze mesos com a personal de neteja.

Des del consistori expliquen que van detectar la situació d'aquesta persona ara fa un any gràcies a Serveis Socials i que va ser llavors quan es va valorar si el seu perfil encaixava amb els requisits per demanar suport econòmic al SOC.

Per optar a la sol·licitud calia acreditar la seva permanència al municipi durant dos anys i es valoraven altres aspectes personals.

Rosalía guanya el seu segon Grammy amb 'MOTOMAMI'

SANT ESTEVE ▶ Rosalía continua col·leccionant premis. Aquest cop ha sigut amb el Grammy a Millor àlbum alternatiu o rock llatí pel seu tercer disc *MOTOMAMI*, un guardó que també va rebre pel seu anterior treball *El Mal Querer*.

L'artista sesrovirenca no va acudir a la cerimònia que se celebrava a Los Angeles, però a les seves xarxes socials va compartir una

imatge emocionada amb el triomf. Rosalía, de fet, ha estat premiada onze vegades en els Grammy Llatins, però la diferència és que en aquest cas es tracta dels premis que inclouen artistes de fama global. És el segon que rep.

L'única catalana que supera Rosalía en el número de Grammys és la pianista Alicia de Larrocha, que en té 4, i es considera una de les millors intèrprets del segle XX.

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Del 17 al 28 de febrer la Biblioteca Santa Oliva acollirà l'exposició artística *Teixint Creacions. El moviment de la tempesta* de Susana Grima. Les seves pintures estaran repartides per les lleixes de la biblioteca municipal d'Olesa.

Quart Cinturó: des d'Abrera a Sabadell passant per Olesa

MOBILITAT ▶ L'acord de pressupostos de la Generalitat entre ERC i el PSC contempla la construcció d'un nou tram del Quart Cinturó, el de la B-40 que donaria continuïtat al que ja està previst que uneixi Abrera i Terrassa, passant per Olesa. Si totes les obres projectades s'acaben, la connexió entre el Montserratí i el Vallès Occidental s'allargaria també fins a Sabadell.

D'altra banda, els pressupostos de l'Estat van donar llum verda al tram entre Olesa de Montserrat i Viladecavalls amb una injecció de 33 milions d'euros per poder acabar el túnel que unirà les poblacions. Amb tot, es tracta d'una carretera amb més de 15 anys de retard, sense comptar les promeses anteriors.

Jordi Martínez, regidor de Mobilitat i Transport d'Olesa, recorda que la unió entre el Montserratí i el Vallès Occidental comportaria "beneficis tant per

Tram carretera B-40. Foto: Josep Ramon Torné/ACN

als particulars com a nivell empresarial". A més, al·lega que en el tram que més els afecta "està tot a mig fer" i cal que es compleixi allò acordat.

Pel que fa a la connexió entre Terrassa i Sabadell, en canvi, considera que caldria promoure "una xarxa orbital de tren o transport públic". I expressa que comprén les crítiques ecologistes.

L'alcalde d'Abrera, Jesús Na-

harro, en canvi, creu que el projecte pel tram entre les capitals del Vallès Occidental "recull una mobilitat responsables i sostenible" per evitar que el trànsit passi pel mig dels municipis.

Pel que fa a la construcció del túnel que connecta el Montserratí i el Vallès Occidental, Naharro opina com Martínez i declara que "aquest compromís d'inversió és important per a Abrera".

Júlia Vergara-Alert, Premi Nacional de Recerca. Foto: Robert Ramos/IRTA

Premi Nacional de Recerca per a Júlia Vergara-Alert

CIÈNCIA ▶ La investigadora olesana Júlia Vergara-Alert ha estat distingida amb el Premi Nacional de Recerca de Talent Jove, que atorga el Govern de la Generalitat i que té una dotació de 10.000 euros.

Vergara-Alert és la investigadora principal del Centre de Recerca en Sanitat Animal de l'IRTA i cap de la línia de Coronavirus Zoonòtics. De fet, ha dedicat la seva carrera a l'estudi de virus

respiratoris, experiència i coneixement que ha pogut posar en pràctica en el transcurs de la pandèmia de la covid.

Durant la recollida del premi, Vergara-Alert va agrair al Govern que doni visibilitat a les dones científiques i a la salut animal, "ja que la higiene dels animals és la salut del poble". A més, ha volgut remarcar la importància del treball en equip i la dedicació del seu en concret.

Oci | Scape Room de Carnaval al Casal de Joves

El 25 de febrer de les 19 h a les 23 h tindrà lloc l'*Scape Room Survival*, organitzat per les comissions de Carnestoltes i Halloween. Els grups són de màxim sis persones i l'edat mínima recomanada són els 14 anys. Les inscripcions cal fer-les a abrera.cat.

Abrera

Nova ordenança de circulació: patinets elèctrics per la calçada

MOBILITAT ▶ L'Ajuntament d'Abrera ha aprovat una nova ordenança municipal de circulació per regular l'ús d'altres vehicles, com els patinets elèctrics, apostar per la sostenibilitat i millorar la situació de les persones amb mobilitat reduïda.

Des del consistori asseguren que l'objectiu és convertir els carrers d'Abrera en "espais segurs, amables i de convivència".

Tant és així, que un dels assumptes que no tractava l'antiga ordenança municipal de circulació eren els vehicles de mobilitat personal, com poden ser els patinets elèctrics. La nova legislació els obliga a circular per la calçada en el sentit corresponent, a fer servir el casc homologat i a dur elements reflectants, llums i timbre. A més, la velocitat màxima és de 25 km/h i s'hauran de respectar les normes de trànsit.

Pel que fa a la circulació de la resta de vehicles, es delimita a 30 km/h la velocitat màxima al nucli urbà. En el cas dels carrers

El municipi regula l'ús dels patinets elèctrics. Foto: Ajuntament Abrera

amb plataforma única, és a dir, on la calçada i la vorera sigui al mateix nivell, el límit de velocitat serà de 20 km/h.

MOBILITAT SEGURA A ESCOLES La Policia Local d'Abrera ha impartit tallers de mobilitat segu-

ra a l'alumnat de les escoles del municipi. Alguns dels aspectes que s'han tractat són la seguretat viària, el respecte a les normes i el coneixement de l'entorn i l'espai. Un dels objectius és que aprenguin a detectar el perill i a prevenir possibles accidents.

Visita escolar a la Biblioteca Josep Roca i Bros. Foto: Ajuntament

Els centres educatius visiten la Biblioteca Josep Roca i Bros

CULTURA ▶ La Biblioteca Josep Roca i Bros d'Abrera acollirà 31 grups escolars fins a final de curs, des de l'escola bressol fins al batxillerat, perquè l'alumnat conegui les seves instal·lacions i el seu funcionament.

Les visites dels estudiants s'adapten a les necessitats de cada etapa educativa amb l'objectiu que es familiaritzin amb la biblioteca. A més, cada centre pot demanar treballar algun tema en concret durant l'excursió per fer l'activitat més

enriquidora i interessant. Durant l'estada a la biblioteca, l'alumnat aprendrà les normes bàsiques del lloc, així com els serveis que s'ofereixen, tot plegat de la mà de diversos vídeos i activitats dinàmiques.

Així mateix, la Biblioteca Josep Roca i Bros també organitza les motxilles viatgeres que estan a disposició dels centres educatius. Una iniciativa que serveix per fomentar la lectura i que s'adapta a les necessitats de cada escola i etapa.

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Habitatge | Recàrrec de l'IBI a 29 habitatges desocupats

Entre el maig i el juliol l'Ajuntament cobrarà el recàrrec del 50% de l'IBI a 29 immobles buits, que aportarà 6.000 euros als comptes municipals. Al registre hi constaven 117 habitatges desocupats, però amb la revisió s'ha vist reduït el nombre de propietats als quals es podia cobrar.

El projecte dels 'Set Balcons de Montserrat' ja està llest

MEDI AMBIENT ▶ El mirador d'Esparreguera, situat al carrer de Can Fusalba al barri de Mas d'en Gall, culmina el projecte dels *Set Balcons de Montserrat*. La iniciativa permet a visitants i veïns gaudir d'unes vistes excepcionals del massís de la muntanya màgica.

Els diversos *balcons* permeten observar la panoràmica i, alhora, ofereixen diferents opcions de senderisme, ciclisme i turisme al voltant de la muntanya. En el cas d'Esparreguera, el mirador compta amb bons accessos i, de fet, la zona s'integra dins de la ruta natural del municipi, que s'enllaça amb l'eix de Ponent i el tram Montserrat-Corbera de la xarxa d'itineraris del Baix Llobregat.

La instal·lació dels miradors singulars és un projecte del Consorci de Turisme del Consell Comarcal. La finalitat és ressaltar el territori a través de la

'Set balcons de Montserrat' a Esparreguera. Foto: Consell Comarcal

muntanya, una zona que, a més, és el punt d'inici dels tres eixos les Vies Blaves. Així mateix, també es posa en valor tot l'entorn natural del Montserrat i les seves possibilitats turístiques, que s'augmenten amb la iniciativa.

A banda del mirador d'Esparreguera, els *Set Balcons de Montserrat* també estan ubicats a les poblacions d'Abdera, Castellví de Rosanes, Collbató,

Martorell, Olesa de Montserrat i Sant Esteve Sesrovires.

En el cas d'Abdera, es troba al Castell de Voltrega; a Castellví de Rosanes, al nucli antic i a la finca del bosc municipal; a Collbató, a l'escala de la muntanya de Montserrat; a Martorell, a la Serra de les Torretes; a Olesa, al Coll de les Espases; i a Sant Esteve Sesrovires al parc d'A Migdia de Ca n'Amat.

Tres Tombs a Esparreguera. Foto: Ajuntament

Un mes de febrer farcit de celebracions i festes

CULTURA ▶ La Festa d'Hivern, el Carnestoltes, els Tres Tombs i l'homenatge al compositor Josep Borràs omplen de celebracions els caps de setmana d'aquest mes.

Del 10 al 13 de febrer es va celebrar la Festa d'Hivern en honor a la patrona del municipi, Santa Eulàlia, amb diferents mostres de cultura popular tradicional i actuacions musicals.

Per altra banda, el dissabte 18 tindrà lloc la rua de Carnaval i el

concurs de Comparses. L'endemà, se celebraran els Tres Tombs, que enguany commemoren el 180è aniversari a Esparreguera.

L'últim cap de setmana, en canvi, estarà dedicat al compositor esparreguerí Josep Borràs. El dissabte 25 s'inaugura una mostra fotogràfica a la Sala Municipal d'Exposicions i el diumenge 26 se celebrarà la gala en homenatge al seu llegat musical al Teatre de La Passió.

Salut | Grup de suport emocional per a cuidadors no professionals

Arrenca un grup de suport emocional i d'ajuda mútua per a persones cuidadores no professionals. L'objectiu és ser un espai de relació, acompanyament i suport psicològic per millorar la qualitat de vida. Les inscripcions es poden fer al Casal de Cultura de Collbató o trucant al 937.770.100.

Collbató

Aprobat el nou Pla de Joventut, que serà vigent fins al 2026

JOVENTUT ▶ El Ple de l'Ajuntament de Collbató ha aprovat el Pla Local de Joventut, que estarà vigent fins al 2026 i que incidirà en el desenvolupament de la vida de les persones d'entre 12 i 30 anys. El document prioritza i ordena les accions que s'hauran d'impulsar.

Els set eixos principals d'actuació són l'educació; l'ocupació; l'habitatge; la salut; la participació i l'autonomia; la cultura, l'oci i el lleure; i la convivència, la cohesió i la inclusió social. Des del consistori declaren que el pla té com a propòsit posar a l'abast dels joves diferents recursos "perquè puguin construir el seu propi projecte personal i col·lectiu en llibertat i igualtat d'oportunitats".

Algunes de les novetats del Pla de Joventut són la promoció de l'oferta d'habitatge al municipi, bonificant fiscalment els que estan en règim de lloguer i promovent la construcció de pisos de protecció oficial.

Altres actuacions previstes

El Pla Local de Joventut de Collbató té set eixos. Foto: Ajuntament

són els laboratoris de cocreació digital per estimular aquest àmbit entre els joves, l'acompanyament i reforç a l'estudi o les ajudes a la mobilitat per motius d'ensenyament.

Pel que fa a l'ocupació, es proposa la promoció i el reforç

de les polítiques laborals pels joves, amb cursos de formació específics, i el desenvolupament del programa *Noves oportunitats*, que tindria com a objectiu oferir una primera feina dins del municipi un cop finalitzada l'etapa educativa.

Marxa Nòrdica. Foto: Diputació de Barcelona

Collbató torna a ser seu de la Caminada de Marxa Nòrdica

SALUT ▶ El 19 de febrer a les 10 del matí Collbató acollirà la segona de les nou caminades de Marxa Nòrdica que tindran lloc en diferents municipis de la província de Barcelona. Es tracta d'una activitat no competitiva pensada per a tothom. El propòsit és gaudir de la natura fent una activitat física moderada.

El punt de partida és el Bosquet de l'Escola Mansuet. Durant la primera hora de la trobada es duran a terme diferents tallers educatius enfocats a la

modalitat de la Marxa Nòrdica. Un cop s'acabin, començaran les caminades.

El recorregut passarà per indrets emblemàtics com l'Alzina Gran, la Vinya Nova i Can Jorba. A més, hi ha dues opcions d'itineraris. El llarg és de 8,5 km i el curt de 5,3 km.

La Diputació de Barcelona, en col·laboració amb l'Ajuntament de Collbató, és la propulsora de la iniciativa. Enguany és el segon cop que es duu a terme, després de l'èxit de l'any passat.

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Futbol sala | El Club Sala 5 Martorell rep el CD Burela FS

El conjunt de Víctor González rebrà el pròxim dissabte 18 de febrer el CD Burela FS, en partit corresponent a la 19a jornada de Segona Divisió. El Club Sala 5 Martorell hi arribarà després de la seva victòria per 3-5 contra el CD Leganés del passat dia 4.

La mirada ciclista de Martorell

» El 25 de març la Volta a Catalunya torna al municipi, d'on sortirà la 6a etapa, amb final a Molins de Rei
 » Remco Evenepoel, Primož Roglič, Egan Bernal o Marc Soler encapçalen un cartell farcit d'estrelles

Toni Delgado
MARTORELL

"Van ser dies molt complicats... Era com un sabor agredolç... Complicat, perquè em deia: 'Potser no tornaré a muntar en bicicleta, potser no tornaré a caminar amb normalitat ni tindrè una vida normal...'. Però, al mateix temps, és possible que en aquell moment l'últim en què pensis sigui en la bicicleta. La idea és: 'Soc viu,estic amb la meva família, tinc a ma mare i a altres persones que m'estan donant suport...'", s'obre Egan Bernal (Bogotà, Colòmbia, 1997), vencedor d'un Tour de França i un Giro d'Itàlia, a Carlos Arribas en una conversa per al diari *El País*.

La visió del ciclisme i de la vida de Bernal ha canviat molt des que el 24 de gener de 2022 va xocar amb la bici a 70 km per hora contra un autobús i li van faltar uns mil·límetres per destrossar-se la medulla espinal i quedar-se paraplègic. "Aquesta serà una temporada [la del seu retorn a la competició després de recuperar-se] per veure si estic per lluitar amb els grans en una cursa important o, simplement, vaig pel bon camí, però encara necessito més recorregut, que seria el lògic", afegeix Bernal.

Una gran prova de test per al ciclista de l'Ineos Grenadiers serà la 102a edició de la Volta Ciclista a Catalunya, que el pròxim 25 de març torna a Martorell i serà l'inici de la sisena i penúltima etapa, de 177 quilòmetres

i amb final a Molins de Rei després de superar l'Alt de la Creu d'Aragall i l'Alt de Fontpineda.

L'etapa partirà del carrer Josep Vilar, just davant del Complex Esportiu Torrent de Llops, i l'afició podrà veure la presentació dels 25 equips participants a les 11.30 hores. Serà a les 12.40 quan es doni la sortida neutralitzada d'una etapa que començarà oficialment a la carretera B-224. El pas dels ciclistes pel nou barri de la Sínia i el Parc Central, per tant, no estarà cronometrat. Formarà part del recorregut previ.

Feia 29 anys que la Volta no passava per Martorell. El 13 de setembre de 1994 també va ser la sisena etapa i, en aquell cas, va ser inici i final del recorregut, i la victòria va ser per a l'italià

L'etapa sortirà del carrer Josep Vilar, just davant del Complex Esportiu Torrent de Llops

Massimo Donati. El seu compatriota Claudio Chiappucci, sobrenomenat *Il Diavolo* [El Diable], va conservar el lideratge i l'endemà es va proclamar vencedor de la prova. És un dels millors esprinters de la història. Potser, fins i tot, el millor.

LA DOBLE CITA DE 1975

El 10 de setembre de 1975 Martorell va tenir una doble cita amb la Volta. Al matí va ser el punt d'arribada d'una etapa que havia sortit de Manresa i

La mítica contrarellotge de la Volta de 1975 a Martorell. Foto: Volta

que va guanyar un altre italià, Pierino Gavazzi. A la tarda, en una contrarellotge amb sortida des del Pont del Diable i arribada a Terrassa, el triomf va ser per a Fausto Bertoglio, que va guanyar també la prova. Era l'última etapa.

Es complirà la tradició i tornarà a guanyar un italià a Martorell? Quin paper farà el renascut Bernal? I Primož Roglič, tres cops campió de la Vuelta? Guanyarà Remco Evenepoel, actual campió del món i de la Vuelta? Potser Marc Soler?

Molts dubtes i expectatives i la certesa que hi competiran els 18 millors equips del món, l'UCI WorldTeams, i fins a set equips convidats de la categoria UCI ProTeams.

"És un orgull que un esdeveniment amb rellevància internacional aposti per la nostra ciutat, especialment en un dels

Es complirà la tradició i el guanyador de l'etapa que passi per Martorell serà italià?

moments clau de la competició", celebrava Xavier Fonollosa, l'alcalde de Martorell, durant la presentació de l'etapa, el passat 8 de febrer. "La gran sortida d'etapa del pròxim 25 de març serà una nova mostra de la nostra capacitat per encapçalar esdeveniments esportius d'alt nivell i de la gran feina conjunta que duem a terme amb la Volta", afegeix Gerard Mimó, regidor d'esports de l'Ajuntament.

PURA HISTÒRIA

La Volta a Catalunya és la tercera cursa per etapes més antiga, només superada pel Tour de França i el Giro d'Itàlia. "És un gran aparador mundial i suposa un doble privilegi: el fet d'apropar un esdeveniment de primer nivell mundial als carrers de Martorell i situar-la al mapa", exposava Rubèn Peris, director general de la prova, que en la seva 102a edició es disputarà del 20 al 26 de març.

Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana
 i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Per a les dones atrapades en el **tràfic de persones**, la diferència entre la llibertat i l'esclavitud està en el teu suport.

Ajuda'ns a salvar les seves vides.

DONA ARA

AMB EL TEU SUPORT
PODEM RESCATAR A NOIES ATRAPADES
EN EL TRÀFIC DE PERSONES
I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

sonrisasdebombay.org

#rompeconlatrata

SONRISAS DE BOMBAY
TRANSFORMANDO FUTUROS

L'humor també existeix als videojocs i *Fashion Police Squad* ho demostra: salva la ciutat de les sandàlies amb mitjons i altres crims contra la moda. Per a PS 4 i 5, Switch i Xbox One i Series X/S.

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN

'Bad painting?'

El museu Can Framis de Barcelona (Roc Boronat, 116) acull des del 6 de febrer l'exposició *Bad Painting?* (en català, "Mala pintura?"), de l'artista Carlos Pazos. La mostra convida els visitants a reflexionar sobre què és una bona pintura i, per tant, a repensar quins són els criteris que determinen el nostre gust. Tal com ha explicat Pazos a l'ACN, l'exposició està formada sobretot per "pintures maltractades que possiblement mai veuríem penjades en un museu". De fet, moltes de les obres provenen del magatzem del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC).

Famosos

Una altra gala dels Grammy, una altra estatueta per a Rosalía (Sant Esteve Sesrovires, 1992). Ja fa anys que diem que l'artista sesrovirenca és imparabile, però és que no ens equivoquem. Després d'acumular una infinitat d'èxits amb el seu segon àlbum, *El mal querer*, la cantant s'ha tornat a coronar amb el trencador *Motomami*. La gira mundial del disc ha omplert estadis a tort i a dret, i ara aquest curós treball discogràfic li ha valgut el premi Grammy en la categoria de "millor àlbum llatí alternatiu o de rock". En aquesta 65a edició dels guardons, el darrer àlbum de Rosalía s'ha imposat als de Jorge Drexler, Mon Lafarte, Gaby Moreno i Fito Páez. Així, la catalana més global ja té dos gramòfons daurats: també el va guanyar pel seu segon disc. Pel que fa als Grammy Llatins, en l'última edició en va aconseguir quatre.

La fitxa

QUI ÉS?

R O S A L Í A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una estrella internacional
Fa anys que té fans arreu del món

QUÈ HA FET?

Guanyar el Grammy a millor disc llatí
Pel seu tercer àlbum, 'Motomami'

A LES XARXES...

Havia de ser ella
Els seus seguidors celebren un premi merescut

Llibres

La llei de l'hivern
Gemma Ventura

Una noia vetlla el seu avi, i en la solitud absoluta té dues grans companyies: la de la memòria i la de la imaginació. Mentre els cirerers es despullen, la llei de l'hivern s'imposa recordant-nos que per renèixer cal deixar anar. Amb un aire intimista i màgic, aquesta novel·la fa visible l'invisible: les persones que no hi són, però que ens guien a cau d'orella.

Teatre

Quan ens haguem torturat prou
Martin Crimp

Inspirada en la novel·la *Pamela* de Samuel Richardson, l'obra planteja la relació de sis personatges de diversos estatus socials i edats que representen un joc perillós de poder i dominació. Explora el desig, els rols masculins i femenins, la fluïdesa del gènere o les possibles contradiccions entre feminisme i atracció sexual.

Al Teatre Nacional de Catalunya (TNC).

Música

Teia
Alba Careta Group

La cantant i trompetista Alba Careta publica el seu tercer àlbum, *Teia* (Segell Microscopi). El nom del disc fa referència a la fusta resinosa del pi o a una estella d'aquesta fusta que crema amb facilitat i que es fa servir per fer llum o foc. En aquest treball, la jove nascuda a Avinyó ha aplegat vuit cançons que parlen de les seves lluites i convenciments.

Pelis i sèries

Ànimes en pena d'Inisherin
Martin McDonagh

A una illa remota a la costa oest irlandesa, aquesta pel·lícula narra la història de dos amics de tota la vida que es troben en un carreró sense sortida quan un d'ells decideix tallar de cop l'amistat. L'altre, atònit, s'esforça per recuperar la relació, negant-se a acceptar el rebuig del seu amic de sempre. Un últimàtum desesperat provocarà conseqüències traumàtiques.

ESTILS DE VIDA

Cada cop resistim millor el fred

Foto: Freepik

📍 SALUT

La teoria de Darwin sobre la selecció natural, que les espècies s'adapten al medi ambient i canvien per sobreviure, continua vigent i ara és més fàcil de demostrar gràcies a la tecnologia. Investigadors del CSIC han descobert, per exemple, que els habitants a Espanya han après a adaptar-se a les temperatures fredes extremes des de 1989. I des de 2009, a les més elevades. Han arribat a aquesta conclusió després d'analitzar 14 milions de morts a Espanya entre 1979 i 2018.

Tot examinant les dades, els investigadors s'han fixat en el fet que la mortalitat a conseqüència del fred s'ha reduït significativament, gairebé tres cops. El risc de mortalitat per culpa de la calor extrema també ha baixat, tot i que no tant, i només s'aprecia en l'etapa final de l'estudi, a partir de 2009.

Les conclusions de la recerca demostren que les persones ens estem adaptant, a poc a poc, a les temperatures extremes, de manera que en el futur tolerarem millor els contrastos. Tot i això, cal ajudar una mica la selecció natural, perquè el canvi és lent i nombroses persones vulnerables podrien veure's afectades pels extrems durant aquest hivern o l'estiu vinent.

Les claus.....

ADAPTACIÓ

Posar-se la roba adequada és la millor manera d'adaptar-se als contrastos de temperatura

DIETA

Una dieta rica en proteïnes ens ajuda a mantenir la calor i el consum regular d'aigua ens manté hidratats

HORARIS

A l'hivern cal aprofitar al màxim les hores de sol i a l'estiu evitar els moments més càlids del dia

EDIFICIS

Els espais de feina i les llars també s'han d'adaptar als canvis. No n'hi ha prou amb refredar o escalfar l'aire

Foto: Freepik

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic
Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Més de
2.125.000
carnets

AGENDA
2030

Les biblioteques
municipals també som
**més que
un club**

bibliotecavirtual.diba.cat

La Diputació de Barcelona, amb els ajuntaments de la província, gestiona **233 biblioteques i 10 bibliobusos**, per posar a l'abast de tota la ciutadania la cultura, l'educació i el coneixement. Més de **2 milions d'usuaris** ja tenen el seu carnet. Si encara no ets soci, fes-te'n i descobreix tots els avantatges i oportunitats que t'ofereix.

#BibliotequesSomMésQueUnClub
Xarxa de Biblioteques Municipals

Diputació
Barcelona

1822
2022